

tægtsfængslet i arresthus efter endelig dom, snarest muligt overføres til det fængsel, hvor straffen skal fuldbyrdes, jf. herved retsplejelovens § 999, stk. 2, som affattet ved § 2, nr. 24, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en særlig lov om fuldbyrdelse af straf mv.

Uanset at afsoning af fængselsstraf i arresthus således må antages at være mere belastende end afsoning af fængsels straf i et fængsel, er det i en række tilfælde fundet nødvendigt at tillade afsoning af fængselsstraf i arresthus. § 21, stk. 2-4, tager sigte på disse tilfælde.

Efter § 21, stk. 2, kan kortvarig fængselsstraf fuldbyrdes i arresthus af hensyn til udnyttelsen af kriminalforsorgens cellekapacitet. En sådan anvendelse af arresthusene er i overensstemmelse med den nuværende praksis og er begrundet i, at det kun ved en sådan udnyttelse af kriminalforsorgens samlede afsoningskapacitet er muligt at undgå såkaldte »ventepukler«. Hensynet til at undgå uhensigtsmæssigt lange ventetider på afsoning er så væsentligt, at det fortsat bør kunne begrunde, at kortvarige fængselsstraffe fuldbyrdes i arresthus i det omfang, hensynet til udnyttelsen af kriminalforsorgens cellekapacitet gør det nødvendigt. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt nærmere at lovfæste, hvad der skal forstås ved kortvarig fængselsstraf, idet det følger af bestemmelsen, at arresthuse kun kan benyttes til fuldbyrdelse af fængselsstraffe i det omfang, de kapacitetsmæssige hensyn gør det påkrævet.

I § 21, stk. 3, angives en række yderligere tilfælde, hvor fængselsstraf kan fuldbyrdes i arresthus uden samtykke fra den dømte.

Efter *stk. 3, nr. 1*, kan fængselsstraf fuldbyrdes i arresthus, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen, f.eks. de medindsattes børn, besøgende eller håndværkere m.fl. Bestemmelsen sigter bl.a. på tilfælde, hvor der ved anmeldelsen til straffuldbyrdelse foreligger kendskab til, at den dømte hører til gruppen af »stærke« indsatte. Et sådant kendskab vil typisk basere sig på oplysninger modtaget fra politiet eller fra tidligere ophold i fængsel eller arresthus, herunder i forbindelse med forudgående varetægtsfængsling, jf. pkt. 5.5.2.2.2., jf. pkt. 5.5.2.2.1., i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter *stk. 3, nr. 2*, kan fængselsstraf fuldbyrdes i arresthus, hvis der er bestemte grunde til at antage, at den dømtes farlighed eller kriminalitet gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, brandstiftelse eller indsmugling eller handel med euforiserende stoffer. Bestemmelsen kræver ikke, at den dømte må an-

tages at ville indsmugle eller handle med euforiserende stoffer i større omfang. Bestemmelsen forudsættes dog alene anvendt, når der er spørgsmål om at forebygge indsmugling eller handel af ikke bagatelagtig karakter. De oplysninger, der kan begrunde anbringelse i arresthus i medfør af denne bestemmelse, vil navnlig være oplysninger hidrørende fra straffesagen eller fra tidligere ophold i fængsel eller arresthus.

Stk. 3, nr. 3, tager sigte på dømte, der på grund af kriminalitetens art eller deres adfærd i øvrigt må antages at ville blive mødt med overgreb fra medindsatte, såfremt de anbringes i fællesskab i et åbent eller lukket fængsel. I praksis vil de her omhandlede dømte, der f.eks. kan være dømte med gæld til andre indsatte, i almindelighed selv ønske en beskyttet anbringelse. Sker anbringelsen i arresthus med den pågældendes samtykke, er forholdet omfattet af § 21, stk. 4, nr. 2, jf. nedenfor.

Stk. 3, nr. 4, giver mulighed for i overensstemmelse med den nuværende praksis at anbringe den dømte i Vestre Hospital (Vestre Fængsel), såfremt det efter de lægelige oplysninger er nødvendigt. Baggrunden for bestemmelsen er, at der ikke i fængslerne er egentlige hospitalsafdelinger.

§ 21, *stk. 4*, indeholder regler om fuldbyrdelse af fængselsstraf i arresthus i de tilfælde, hvor den dømte selv ønsker sådan anbringelse. Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse med den nuværende praksis, at straffuldbyrdelsen sker i arresthus, når den dømte har udgang til arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet (frigang), eller særlige familie-mæssige eller andre personlige forhold taler for det.

Anbringelse i åbent eller lukket fængsel

Til § 22

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om, hvorvidt fuldbyrdelse af en fængselsstraf i et fængsel skal ske (påbegyndes) i et åbent eller lukket fængsel. Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer til § 22 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.5.2.3., jf. pkt. 5.5.2.2.3., i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I stk. 1 fastslås som hovedregel, at fuldbyrdelse af straf i fængsel skal ske i åbent fængsel. Denne hovedregel er i overensstemmelse med gældende ret og bygger på det grundlæggende princip, at frihedsberøvelsen ikke må være mere indgribende, end formålet tilsiger. Kan frihedsberøvelsen gennemføres i åbent fængsel uden begrundet antagelse af risiko for undvigelse eller for, at de friere forhold i et åbent fængsel udnyttes til kriminel eller dermed ligestillet adfærd,